

VATIKAN 23.11.2025.
SVETKOVINA KRISTA KRALJA

Predraga braćo i sestre,

u pripjevnom psalmu pjevali smo: “Radosno ćemo ići u Dom Gospodnji” (usp. Ps 121). Današnja nas liturgija poziva da zajedno hodimo u hvali i radosti ususret Gospodinu Isusu Kristu, Kralju svemira, blagom i poniznom Vladaru, Onome koji je početak i svršetak svega. Njegova je moć ljubav, Njegovo prijestolje je križ i, po križu, Njegovo se kraljevstvo širi svijetom. “S križa On kraljuje” (usp. himan Vexilla Regis) kao Knez mira i Kralj pravde koji u svojoj Muci otkriva svijetu beskrajno milosrđe Božjeg srca. Ta ljubav nadahnjuje i vaše pjevanje.

Dragi pjevači i glazbenici, danas slavite svoj jubilej i zahvaljujete Gospodinu što vam je dao dar i milost da mu služite nudeći svoje glasove i talente Njemu na slavu i za duhovnu izgradnju braće (usp. DRUGI VATIKANSKI KONCIL, Konst. Sacrosanctum Concilium, 120). Vaša je zadaća uključiti ih u hvalu Bogu i učiniti ih sudionicima liturgijskog slavlja kroz pjesmu. Danas u potpunosti izražavate svoj jubilej, svoju radost koja izvire iz srca ispunjenog milošću.

Velike su nam civilizacije darovale glazbu da bismo mogli izraziti ono što nosimo u dubini srca, a što riječi ne mogu uvijek izreći. Sve osjećaje i emocije koje se rađaju iz živog odnosa sa stvarnošću glazba može prenijeti. Pjevanje na osobit način predstavlja prirodan i potpun izraz ljudskog bića: um, osjećaji, tijelo i duša ujedanjuju se kako bi prenijeli velike životne stvarnosti. Sveti Augustin nas podsjeća: “Cantare amantis est” (usp. Sermo 336,1), tj. “Pjevanje je svojstveno onome koji ljubi”: onaj koji pjeva, izražava ljubav, ali i bol, nježnost i čežnju svoga srca, a ujedno ljubi Onoga kome upućuje pjesmu (usp. Enarrationes in Psalmos, 72,1).

Za Božji narod pjesma izražava zaziv i hvalu, to je “novi hvalospjev” koji Krist uskrslu uzdiže Ocu čineći sve krštene sudionicima, kao jedno Tijelo oživljeno novim životom Duha. U Kristu postajemo pjevači milosti, djeca Crkve koja u Uskrslome nalaze razlog svoje hvale. Liturgijska glazba tako postaje dragocjeno sredstvo kojim ostvarujemo službu hvale Bogu i izražavamo radost novog života u Kristu.

Sveti Augustin nadalje nas potiče da hodamo pjevajući, poput umornih putnika koji u pjesmi nalaze predokus radosti koju će osjetiti kad stignu na cilj: “Pjevaj, ali hodaj [...] napreduj u dobru” (Propovijed 256,3). Biti dio zbora znači napredovati zajedno, držeći braću za ruku, pomažući im da hodaju s nama i pjevaju hvalu Bogu, tješeći ih u patnjama, hrabreći kad klonu, dajući im polet kad prevlada umor. Pjevanje nas podsjeća da smo Crkva na putu, istinska sinodalna stvarnost sposobna dijeliti s drugima poziv na hvalu i radost, u hodočašću ljubavi i nade.

I sveti Ignacije Antiohijski koristi dirljive riječi povezujući pjevanje zbora s jedinstvom Crkve: “Iz vašeg jedinstva i složne ljubavi pjeva se Isusu Kristu. Neka svatko postane zbor, da u skladu vašeg jedinstva, uzimajući ton od Boga, pjevate jednim glasom za Isusa Krista Ocu, da vas čuje i prepozna po dobrim djelima” (S. IGNACIJE ANTIOHIJSKI, Poslanica Efežanima, IV). Doista, različiti glasovi zbora usklađuju se i tvore jednu hvalu, sjajan simbol Crkve koja u ljubavi sve ujedanjuje u jednu skladnu melodiju.

Vi pripadate zborovima koji djeluju ponajprije u liturgijskom služenju. Vaše je poslanje pravo služenje koje traži pripremu, vjernost, međusobno razumijevanje i, nadasve, dubok duhovni život: ako vi pjevajući molite, pomažete svima da mole. To je služenje koje zahtijeva disciplinu i duh služenja, osobito kad treba pripremiti svečanu liturgiju ili neki važan događaj za vaše zajednice.

Zbor je mala obitelj različitih ljudi ujedinenih ljubavlju prema glazbi i služenju. No, ne zaboravite da je zajednica vaša velika obitelj: niste ispred nje, nego dio nje, nastojeći učiniti ju ujedinenijom nadahnjujući ju i čineći ju sudionicom. Kao u svakoj obitelji, mogu nastati napetosti ili nesporazumi, što je normalno kad se zajedno radi i trudi za postizanje cilja. Možemo reći da je zbor pomalo simbol Crkve koja, usmjerena prema svom cilju, hodi kroz povijest slaveći Boga. Iako je taj put ponekad težak i pun kušnji, a radosni trenutci izmjenjuju se s napornima, pjesma olakšava put i donosi utjehu i okrjepu.

Zato se trudite da vaše zborove sve više pretvarate u čudo sklada i ljepote. Budite sve jasnija slika Crkve koja slavi svoga Gospodina. Pažljivo proučavajte Učiteljstvo, koje u koncilskim dokumentima daje smjernice kako najbolje obavljati vaše služenje. Nadasve, budite sposobni uvijek uključiti Božji narod, ne podliježući napasti da se pretvorite u izvođače koji isključuju aktivno sudjelovanje cijele liturgijske zajednice u pjesmi. Budite u tome rječit znak molitve Crkve koja ljepotom glazbe izražava svoju ljubav prema Bogu. Pazite da vaš duhovni život uvijek bude dostojan služenja koje obavljate, kako bi ono moglo autentično izražavati milost liturgije.

Sve vas stavljam pod zaštitu svete Cecilije, djevice i mučenice, koja je ovdje u Rimu svojim životom uzdigla najljepši hvalospjev ljubavi darujući se potpuno Kristu i nudeći Crkvi svoje svjetlo svjedočanstvo vjere i ljubavi. Nastavimo pjevajući i usvojimo, još jednom, poziv današnjeg pripjevnog psalma: "Hajdemo radosno u Dom Gospodnji".